Mai albă ca neaua-nsorită
să-ţi fie mereu viaţa ta,
/: comoara de har fericită,
s-o poată deplin arăta. :/

Mai tare ca stânca de munte
să-ţi fie credinţa oricând,
/: şi vânturi şi valuri să-nfrunte,
aceeaşi Solie purtând. :/

Mai vie nădejdea, mai plină
să-ţi fie în lupta cea grea,
/: şi pacea adâncă, divină,
în suflet adânc să ţi-o dea. :/

Mai mult decât soarele-n slavă
fierbinte iubirea s-o ai,
/: topindu-te-n sfânta ei lavă,
să poţi tuturora s-o dai... :/

Acestea-ţi doresc preaiubite...
- Şi Domnul cel bun şi-ndurat,
/: să-ţi dea mult mai mult...strălucite
şi roade şi har nesecat. :/